

Cal Folch

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 87.
Alçada: 167

Coordenades:

Latitud: 41.440884613192
Longitud: 1.8618499807506
UTM Est (X): 404920
UTM Nord (Y): 4588326

Classificació

Número de fitxa: 08091 - 403
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle: XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Ha estat restaurada recentment recuperant tots els valors patrimonials modernistes de la façana.

Protecció: Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés: Fàcil

Ús actual: Residencial

Titularitat: Privada

Titular: 4984202DF0848S0001IO

Autoria de la fitxa: Martí Picas. INSITU SL

Data de registre de la fitxa: dv., 21/06/2024 - 17:05

Descripció

Presenta una estructura de planta rectangular que inclou planta baixa i un pis.

L'edificació segueix una ordenació tradicional amb dos eixos verticals d'obertures. A la planta baixa, s'ubica, desplaçada a un costat de l'eix central una porta flanquejada per una finestra amb reixa de forja. Al pis superior, s'observa un balcó principal amb barana de forja bombada, acompanyat d'una finestra amb ample. Les dues obertures estan embarcada amb un guardapols sinuós i porticons de fusta.

La decoració de la façana és de caràcter modernista, i es caracteritza per l'estructura decorativa del capcer, on una cornisa sinuosa és coronada amb una palmeta i emmarcada pels extrems per franges verticals sobre culs de llànties. Just sota aquesta, i al centre de la façana, una orla inclosa emmarca un espai rodó en el qual s'hauria ubicat, possiblement la data de construcció.

Història

L'eix dels carrers del Marquès de Gelida – Major - Pi és l'artèria principal del poble de Gelida, el qual s'havia bastit sobre l'antic camí de Sant Llorenç d'Hortons. Al seu voltant, es van anar constituint els edificis entre mitgeres, i alguns dels antics, es van substituir a finals del segle XIX i principis del XX per grans casals modernistes encara existents com si es tractés d'una espina de peix, tal com s'il·lustra a la ruta modernista de Gelida.

El carrer Major, juntament amb els carrers del Marquès de Gelida i Pi es van nodrir de la incorporació de la població del creixement de les papereres al segle XIX com del creixement demogràfic de la bonança de la vinya. I al primer terç del segle XX van allotjar els nous edificis d'estils modernistes i eclèctics que substituïen els vells per allotjar les famílies de la pujança econòmica de la població i els nouvinguts atrets per l'estil de residència d'estiueig que es va promoure a la vila.

Tal com apunten Lacuesta i González en el seu estudi del modernisme a l'àrea de Barcelona i rodalies, el fenomen de l'estiueig incorporava el modernisme com a corrent arquitectònic, i amb ell aquella actitud intel·lectual i cultural d'arrel romàntica. Cal recordar que el fenomen de l'estiueig es va establir com una pràctica habitual entre la burgesia a principis del segle XX, influenciat pels corrents higienistes que van emergir en resposta a la creixent industrialització de la nova Barcelona. Aquest moviment buscava espais naturals, tant marítics com muntanyencs, que oferissin un ambient net i sec per ser considerats ideals per a la recuperació de la salut i el benestar.

Bibliografia

ALONSO, Gemma (2012). L'estiueig a Gelida 1880-1940. Anàlisi dels fons documentals i fotogràfics. Treball de recerca del Màster d'Arxivística i Gestió de Documents. Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents.

CARAFÍ, Mercè (1998). L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965. Efadós Editorial.

LACUESTA, Raquel, i GONZALEZ, Xavier (2006). Modernisme a l'entorn de Barcelona. Arquitectura i paisatge. Barcelona: Diputació de Barcelona.

RIUS, Jaume et al. (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

